

GÓRSKI JAKUB młodszy

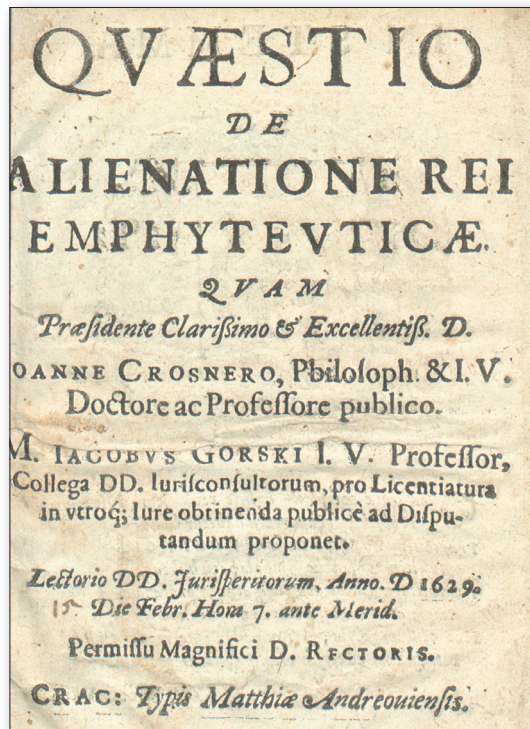
(ur. 1585 r., zm. 4 III 1652 r.)

Rektor, doktor obojga praw, Jakub Górski (młodszy), syn Jana, urodził się w Krakowie w 1585 r. Studia na uniwersytecie podjął w semestrze zimowym 1610/1611, wnosząc opłatę w wysokości 10 groszy. Bakalaureat sztuk uzyskał w 1612 r., magisterium i jednocześnie doktorat filozofii w 1615 r. Począwszy od 1616 r., wykładał retorykę i filozofię na Akademii Lubrańskiego w Poznaniu. Po powrocie do Krakowa, od semestru 1619/1620 uczył na Wydziale Filozoficznym, początkowo w ramach obowiązkowej docentury, a od semestru zimowego 1621/1622 jako członek Kolegium Mniejszego.

Studia prawnicze podjął już jako kolega mniejszy. W 1624 r. uzyskał bakalaureat prawa oraz seniorat Bursy Prawników i związany z nim obowiązek wykładów reguł prawa. Licencjatem został w 1629 r., a doktorat obronił wspólnie z Bartłojem Januszowiczem w kwietniu 1634 r. Do Kolegium Prawniczego wszedł przed 1628 r. Pięciokrotnie był prepozytem i siedemnaście razy radcą (konsyliarzem) tegoż kolegium. W 1631 r. tytułowany był jako *professor Iustinianaeus*. Dnia 19 czerwca 1641 r. został instalowany na probostwo w Luborzycy, a zatem objął Katedrę *Novorum Iurium*,

w XVII w. zwaną także Katedrą Procesu Kanonicznego. Opublikował poświęconą zagadnieniom fizycznym rozprawę *De erroribus visionis* (1621), a także kilka kwestii prawnych: *Quaestio de vi et effectum praescriptionis...* (1626), *Quaestio de foro clerici...* (1629), *Quaestio de alienatione rei emphyteuticæ...* (1629), *Quaestio de precio in contractu emptionis et venditionis...* (1634).

Oprócz dydaktyki podejmował także inne obowiązki uniwersyteckie. W 1626 r. wraz z Jakubem

Karta tytułowa dzieła Jakuba Górskiego młodszego *Quaestio de alienatione rei emphyteuticæ*, Kraków 1629 (BJ 16002 I Mag. St. Dr.)

Bandorkowicem reprezentował uniwersytet na sejmie warszawskim w związku z konfliktem uczelni z jezuitami. W latach 1651–1652 został wybrany trzykrotnie na rektora. Objęcie przez niego rektoratu nie obyło się bez sprzeciwu ze strony części profesury, jako że Górski był zaufanym doradcą biskupa Piotra Gembickiego i poparł go w 1649 r. w sporze o obsadę prepozytury kolegiaty św. Mikołaja. W środowisku niechętnym Górskiemu powstał złośliwy pamflet, który wyszydzał jego rzekomo niskie zdolności.

Głównym polem aktywności Jakuba Górskiego była działalność na rzecz diecezji krakowskiej. Przyjął święcenia kapłańskie. Działal jako referent w kurii biskupiej oraz sędzia surogat w konsystorzu krakowskim. Był protonotariuszem apostolskim. Został kanonikiem, a następnie kustoszem w kolegiacie Wszystkich Świętych. Od 1638 r. był spowiednikiem w katedrze krakowskiej, a w 1640 r. altarystą w kaplicy Szafranców w tejże katedrze. W 1641 r. został kanonikiem katedralnym krakowskim, co skłoniło go do rezygnacji z probostwa w Luborzycy (przed 27 stycznia 1642 r.). Dnia 4 grudnia 1641 r. został instalowany na probostwo w Koniuszy, do 1642 r. był plebanem w Mszanie. Z dochodów z beneficjów kościelnych ufundował kanonię i altarię Ciała Chrystusowego w kolegiacie Wszystkich Świętych (tzw. kanonie Górskiego). Zapisał także 600 złp na potrzeby Kolegium Mniejszego.

Zmarł w Bronowicach podczas zarazy 4 marca 1652 r. w wieku 67 lat. Jego doczesne szczątki spoczęły w nieistniejącej dziś kolegiacie Wszystkich Świętych.

AUJ rkps 49 cz. niepaginowana [s. 5], cz. paginowana s. 5–7, 9, 12, 13, 17, 19, 23, 25–27, 29–33, 35, 58; BJ rkps 220 k. 114–120v, 121v, 122v–123v; Muczkowski Statuta s. 273, 276; Starowski Monumenta s. 61–62; Bartel Dzieje s. 189–190; Estreicher Bibliografia 17 s. 263; L. Hajdukiewicz, *Górski Jakub młodszy*, PSB, t. 8, Wrocław 1959–1960, s. 440–441; Łętowski Katalog 3 s. 18; Michalewiczowie 1 nr 42 s. 409–410; Michalewiczowie 5/1 nr 21 s. 34, nr 27 s. 47, nr 56 s. 116, 5/2 nr 86 s. 6, nr 102 s. 80, nr 110 s. 95; NK 1 s. 179–180; Nowicki Działalność s. 93, 330; Pietrzyk Poczet s. 182; A. Przyboś, *Akademia Krakowska w II poł. w. XVII* [w:] *Dzieje UJ* s. 313, 320–321, 333–334; Söndel Słownik UJ s. 455; W. Urban, *Akademia Krakowska w latach 1549–1632* [w:] *Dzieje UJ* s. 299; W. Urban, *Losy wychowanków Akademii Krakowskiej* [w:] I. Kaniewska, R. Żelewski, W. Urban, *Studia z dziejów młodzieży Uniwersytetu Jagiellońskiego w dobie renesansu*, Kraków 1964, s. 166.

Maciej Mikuła